

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 171**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yhvärsde.

Ah min Tös Menn var det, som brukade säga: "jag
känner allt min Fia." Var det din mamma eller din pappa?
Men det gör jag också, det skall du inte vara rädd för.

Nu trodde du, att jag tror, att du inte är glad af min
framsgång, utom sitter och piskar dig för oförstånd. Men du
är rikligt glad, bara glad och så tycker du, att jag är o-
nätternis mot dig, är det inte så? Men jag menade inte
något så fullt med det jag skref i första meningens af
brevet. Sådant där säger du till mig, och jag tor det
inte så närt djupt och när jag nu nästade häutysla på
det, så var det inte med någon tanke på att det var
något allvar. Det var bara en frös, som kom under paa
man

Skad jag skref på slutet af brevet var det mera all-
var med. Det har nämligen i år varit en tung tid för
mig, jag har aldrig arbetat med sådan fyriskt svårighet
jag har alltid varit kräft, alltid modlös, jag har nog varit
sjuk, troligen bara af nervositet, men det har suttit än i
hjärtat, än i magen. Detta har gjort mig mer ödmjuk
än något annat, och jag har inte haft mycket tro på en
balk, som kom till med sådan svårighet. Framför allt
har jag aldrig tänkt mig, att någon vuxen skulle tycka
du är klok för dens egen skull, mer än ett och annat
kapitel Bauska. Det är fullt sannings. Lärare hoppades
jag skulle njuta af att få en ny bok, som bara kunde
läsa, och föräldrar tänkte jag skulle bli glad på sina barns
någor, ~~och~~ inte tror jag ännu på något annat. Men
denne glädje är nog för mig. Minns du, när vi stodo
under Aracelis trappa och folket omkring oss jublade och
denne glädje fyllede oss med en nådlig härförelse att
vi fingo tåras i ögonen. Och när jag sådde dig min

Turku, att ni betänks kunnat och att ni betänks kunnat
 du är och jag vet att det finns något efteråt för dig. Och jag
 minn behå tänkte jag. Lappie, som älskar barn, skall
 tänka på Dori och på alla andra Bessies vänner, som
 inte kunna motstå henne och som hon inte skall motstå
 och så skall hon läsa med tanke på dem och tänka
 på, att de slippa undan mycket bitterhet. För lyckas
 detta, kan man lära barn något på detta sätt, så kan det
 leda till att barna naturen blir erkänd på ett helt annat sätt
 än förr och framförallt leda därtill att skolböcker kunna
 skrivas på ett verkligt ^{barntill} språk för nu måste man ju
 öfversätta deras böcker ord för ord nästan ^{mycket} ord för ord. Men inte
 begär jag eller tänker på att du skall tycka om den där boken så
 som en annan. Jag är väl alltså inte galen heller. Och inte har det
 varit någon annan mening med recursionerna än att an-
 mälarna vara glada för barnens skull. Det är bra, det är just
 som det skall vara. Jag är förfärligt nöjd nu, men jag väntar
 för försäkra, att många dräpande kritikerna skola kunna. Jag
 har några bref fått men än ett från en präster Ulrich i Stockholm
 som berättade om ett ~~par~~ ^{par} flickor som kunde, som hade
 skämtat fram några i sin spanbörso för att kunna köpa dem.
 Ett mycket nägot litet bref. Adolf Stenroos har skrivit och stannat
 gårdet, därför att han inte blifvit utlyst i ett par saker. Och jag har
 svarat, att det berodde på hans professors hjälp, som inte såg upp
 i början utan som med denna ändringar först sedan halva boken var
 färdig. Datin har telegraferat och tackat från 600 hundra barn,
 som han har läst ^{uppsatser} ~~skriften~~ för. Men allt det där var ju inga ändringar
 men. Jag väntar pengar från Bannier och underrättelse om när
 de skolan ha sitt sammantred. Hilphers har skrivit en mör-
 darroman och han lär nog få pris, för sådana kunna vi inte
 motstå. Almie skall nog också ha pris. Det är hårda tider verk-
 ligen för en prisdomare med alla dessa mysliga ungdomar.
 Ingenting hinder jag att gå för jag står in böcker, bara står
 in böcker. Det har aldrig varit, jag änder till seminarier Rauraber och
 lärarinnor och så måste jag ju sända förläggare.
 att du kunde tro, att jag kunde vilja vara elak mot dem, som
 ännu står på trappan och skall ner i boken, bara den situationen
 som förbjuder ju allt sådant. Och så min vän älskar jag dig nästan

ledaren på mig för jag har aldrig haft en tanke på att vänta mig
 från skolan